

Stavad (S):

Jeg synes, der lige er et par ting, vi bør minde finansministeren om, inden træerne vokser ind i himlen. Finansministeren siger, at man ikke kan klandre regeringen for den politik, som regeringen har ført over for pensionisterne, men det var altså regeringen – i øvrigt med hr. Palle Simonsen som socialminister – der foreslog at suspendere dyrtidsreguleringen. Det er skatteministeren i denne regering, der gang på gang har foreslået, at man skulle regulere pensionisternes personfradrag med mindre end det fulde beløb, hvorefter et andet flertal har stemt regeringen ned og tvunget den til at gennemføre en fuld regulering. Derfor ville situationen, hvis regeringen havde haft magt, som den havde agt, have været endnu ringere, end den rent faktisk er.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det undrer ikke mig, at de Radikale postulerer, at der ikke er forskel på socialdemokratiske og borgerlige socialministre. Det er jo hele alibiet for de Radikale, når de skal ud at forklare nedskæringerne.

Da vi i 1982 diskuterede nedskæringen i bistanstloven, viste det sig, at den nedsatte bistansthjælp efter 9 måneder indebar, at vi kunne finde konkrete eksempler på personer, der måtte leve for 10 kr. om dagen; alt var barberet væk. Jeg tror, der gik 1½ år, før regeringen og de Radikale begyndte at tro på, at det var rigtigt, og så lavede man det heldigvis om. Sådan kunne jeg såmænd blive ved med at nævne masser af eksempler.

Når man trækker socialindkomsten ind som et eksempel på, hvordan socialdemokratiske socialministre foretager nedskæringer, er det da et velegnet eksempel. Socialindkomsten, som bl.a. forhindrer, at millionærer får indkomstbestemte ydelser, selv om deres skattepligtige indtægt er ganske lille, er da et udmærket eksempel på, hvordan Socialdemokratiet tænker socialpolitisk i forhold til denne regering.

Så vil jeg sige om pensionisternes disponible indkomst, at det er forbavsende, at vi igen og igen skal høre, hvordan pensionisternes disponible indkomst stiger og stiger, mens kommunernes muligheder for at hjælpe pensionisterne i stadig højere grad forringes.

Det er højst ejendommeligt, at pensionisternes tilbagemeldinger siger, at de har oplevet voldsomme forringelser i deres hverdag, i deres tryghed, i den udsigt, der er for dem til at få hjemmehjælp og hjemmesygepleje, komme på plejehjem, osv. osv. Vi kunne udmærket tage en stor pensionsdebat, og det vil jeg da sådan set opfordre Det Radikale Venstre til. Hvorfor ikke anmelde en forespørgsel til socialministeren om pensionsforholdene? Så kan vi tage den diskussion, som Det Radikale Venstre så gerne vil have, mens vi i øvrigt har tallene præsent. Jeg mener, at det er det rene vrøvl at påstå, at der har været en 6 pct.s forringelse i den samme periode.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er endnu tre indtegnet til korte bemærkninger, og dermed er det slut med korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Når ministeren snakker om, hvorvidt den ene eller den anden af parterne, regeringen eller Socialdemokratiet, yder pensionisterne en service på pensionsområdet, der er mere eller mindre værd, og om den bliver reguleret, som den skal, vil jeg da godt sige, at den pension, som den nuværende regering giver dem, jo ikke bliver ved med at være noget værd for pensionisterne, hvis den ikke bliver reguleret ordentligt.

Så siger fru Aase Olesen, at der ikke er den store forskel på den borgerlige og den socialdemokratiske regering i holdningen til pensionsspørgsmålet. Hvis det er, hvad fru Aase Olesen mener, kan jeg ikke forstå, at hun bliver så ophidset over de synspunkter, som vi fremlægger her.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Til fru Mette Groes vil jeg for det første sige, at jeg konstaterer, at Socialdemokratiet ikke har noget svar på de to spørgsmål, jeg nu har stillet to gange, ikke noget ændringsforslag, ikke nogen oplysning om, hvad man ønsker, og hvad det koster. Det er jo meget fornuftigt, for så kan man ikke blive hængt op på det.